

Bet. o. Lovf. om en forandret Fordeling af Folkethings-Valgkredsene.

det vent praktiske Hensyn, at det medfører store Ulemper at modtage Stemmer ved skriftlig Afstemning i en Kreds, der er større end nogen anden i Danmark og stærkere politisk bevæget end nogen anden i Kjøbenhavn, — en Kreds, hvis Vælgere man allerede under Forhandlingerne i Samlingen 1873—74 fra alle Sider syntes stemt for at give mere end 1 Repræsentant.

Et femte Mindretal (Høgsbro) maa erkjende, at Landets Indbyggerantal efter den ifjor foretagne Folketælling er blevet saa stort og er saa ulige fordelt i de enkelte Folkethings-Valgkredse, at en Forøgelse og almindelig Omlægning af disse bør finde Sted i Henhold til Grundlovens § 32, og han maa være enig med Flertallet af Folkethingets Udvalg i Samlingen 1873—74 i, at denne Omlægning bør ske „paa en saadan Maade og i et saadant Omfang, at den igjen i et længere Tidrum kan blive bestaaende uden ny Forandringer“. Hint Flertal, Bagger, Bønsløtte, Jaaborg, J. A. Hansen, Holstein-Ledeborg, J. Jensen, Chr. Pedersen, O. Pedersen, S. Pedersen og Winther, tilraadede efter det da formede Folketal at gaa til et Antal af 125 Valgkredse, som antoges at ville faae i Gjennemsnit 14,983 Indbyggere, men man var i Tvivl om, hvorvidt man ikke allerede dengang burde gaa endnu højere, nemlig til et Antal af 132 Kredse, „som det dobbelte af Landstingets Medlemstal, hvilket Forhold man, som bekjendt, oprindeligt ansaa for passende“. „Selv med denne Forhøjelse, vilde der ikke hengaa nogen lang Tid, inden Grundlovs-Bestemmelsen var fuldstændig naaet“. (Rigsdagstidende 1873—74, Tillæg B. Sp. 841—46). Nu, da et Antal af 132 Kredse efter den for et Aar siden stedsundne Folketælling vil give et større Gjennemsnitsstal for hver Valgkreds end 125 i 1874, nemlig 15,005 Indbyggere, bør Kredsenes Antal formentlig paa ingen Maade sættes lavere end 132, hvis man atter i en længere Aarrække, helst lige saa længe som den Mennekealder, der er forløben siden den nuværende Kreds-Inddeling fandt Sted, skal kunne undgaa en ny almindelig Omlægning med alle deraf følgende Ulemper. Men et i det enkelte gaaende Forslag hertil kræver saa mange stedlige Hensyn, at det formentlig bør forhandles paa et af Regjeringen udarbejdet Grundlag. Ligesom hint Udvalgs Mindretal, Bille, Fjord, Frederiksen, Octavianus Hansen og Rimestad, sluttede sig til Flertallet i et Forslag om at opfordre Regjeringen til at forelægge et Lovforslag, der under den givne Forudsætning satte Valgkredsenes Antal til 125, saaledes havde det vistnok været ønskeligt, om ogsaa dette Udvalg havde kunnet enes om at opfordre Regjeringen til at forelægge et Lovforslag, der efter den siden stedsundne Forøgelse af Folketallet satte Antallet til mindst 132, idet man vel turde gaa ud

fra, at Regjeringen da ogsaa vilde imødetomme et agentagent Krav fra Folkethingets Side, som fremsattes med fuld Enstemmighed; men et Forslag til en saadan Opfordring har ikke fundet Tilslutning hos det øvrige Udvalg, ja har end ikke kunnet samle et Flertal om sig. Efterat dette Forsøg paa at gaa frem i det af Udvalget i 1874 anviste Spor derfor har maattet opgives, har Høgsbro subsidært sluttet sig til det af Albertsen med flere affattede Ændringsforslag, som det, der kommer hint Antal af Kredse nærmest og vistnok stemmer bedst med de Tanker for Fordelingen, som vare de ledende, da man i 1849 første Gang anvendte Grundlovens § 32.

I Henhold til Foranstaaende stilles følgende Forslag:

1) Af Bajer principalt følgende Dagsorden: „Det Folkethinget opfordrer Regjeringen til at fremsætte

Forslag til en Ændring i Grundlovens § 32, hvorved der bestemmes et fast, af Folkemængden uafhængigt Antal af Folkethingsmænd,

eller — subsidært — et Lovforslag, hvori som Hovedpunkter skal fremhæves:

at Valgkredsenes Antal bestemmes omtrent til det Tal, som fremkommer, naar Rigets Folkemængde deles med 16,000 (jfr. Grundlovens § 32);

at man ved den gennemgaaende Omfordeling af Valgkredsenes ikke anser sig for bunden ved Overøvrigheds-kredsenes Grændser;

at Valgstedet overalt vælges saaledes, at Udgangen til samme falder bedstemmest for Vælgernes større Flethed, gaar Thinget over til Dagsordenen.“

2) Af Albertsen, S. Andersen, Buch, Jaaborg, S. Pedersen og subsidært af Høgsbro:

§ 1 forandres („“) efter Ordet udviser i 3die Linie til („“), og Resten af Paragrafen udgaar.

§ 2 affattes saaledes:

De i Lov om Valgene til Rigsdagen af 12te Juli 1867 § 8 ommeldte Valglister blive for Frederiksberg Kommune samt for Odense og Aarhus Kjøbstæder at affatte saaledes, at der udsærdiges særstilte Lister for de Dele af disse Kommuner, som henhøre henholdsvis under Kjøbenhavns Amts 1ste, Odense Amts 1ste samt Aarhus Amts 2den Valgkreds, og andre Lister for de Dele, som henhøre henholdsvis under Kjøbenhavns Amts 2den, Odense Amts 2den samt Aarhus Amts 3die Valgkreds. Berigtiggelsen af de saaledes delte Valglister (Lov af 12te Juli 1867 § 11), og Paafjendelsen af de mod samme fremkomne Indsigelser (samme Lovs § 14) sker af vedkommende Kommunalbestyrelse.